

Hvis det skulde være nødvendigt at finde en Maalestok, har vi jo ogsaa andre Forhold dernede, Nettoudbytte og hvad det nu hedder, som man kunde gaa frem efter. Man jeg anser det ikke for opportunt at anvende saadanne Fremgangsmaader, og jeg anbefaler derfor fremdeles at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Knud Hansen: Den højtærede Minister mente, at der ikke var Grund til nu at lovgive om det af mig fremdragne Spørgsmaal, da der skulde nedsettes en Kommission, som skulde tage Spørgsmaalet vedrørende Adskillelse mellem Amter og Købstadkommuner op til Løsning. Jeg synes, at det Forhold, der her foreligger, er af en saadan Art, at der ikke vil kunne være det mindste til Hinder for, at det afgøres nu. Her er jo ikke Tale om Værdier, der kan være indtægtgivende; det er der Tale om ved Baner, Sygehuse o. s. v. Med Hensyn til Vejene er der kun Udgifter, og Forholdene ligger saaledes, at man meget vel vil kunne lovgive om det nu. I det Forslag, der her foreligger til Vedtagelse, foreslaas en hel Række, ikke mindre end 13, Love — man gaar saa langt tilbage som til Christian den Femtes Danske Lov og til Love af 1793 og 1867 — om Veje og Gangstier indført i de sønderjydske Landsdele. Men naar man skal indføre denne danske Lovgivning dernede, indser jeg ikke, hvorfor man ikke skal gøre det helt ud, hvorfor man skal udelade et Stykke her, hvor det drejer sig om Adskillelse med Hensyn til Vejpligter mellem Købstad og Amtskommuner. Der er intet til Hinder for, at denne Adskillelse kan ske paa Vejvæsenets Omraade, derved foregribes ikke noget som helst ved de Forhandlinger, der skal føres vedrørende de andre fælles Anliggender, som Amter og Købstæder har. Jeg maa vedvarende holde fast paa, at man helt og fuldt bør indføre dansk Lovgivning om Veje og Gangstier i de sønderjydske Landsdele, ellers er i det hele taget Titelen paa det Lovforslag, vi behandler, urigtig, thi saa er det kun en delvis Indførelse af denne Lovgivning, der her er Tale om.

Hvad angaar Matrikuleringen af de Jorder, Købstæderne har, vilde jeg mene, at det ikke kunde være noget meget stort Arbejde. Det er den Vej, ad hvilken man kan ligestille de sønderjydske Købstæder med de øvrige danske, og det er den Fremgangsmaade, man hidtil har brugt. Det er jo muligt, at der kunde findes en anden og bedre Fremgangsmaade, det skal jeg ikke

bestride. Men der har overhovedet ikke været Villighed fra den højtærede Ministers Side til at lovgive om dette Spørgsmaal. Hvis Ministeren havde villet pege paa en anden Løsning, der vilde være bedre, antager jeg ikke, at der fra vor Side vilde have været Uvillighed til at modtage et saadant Forslag.

Hvad angaar de Udtalelser, som fremkom fra Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen, om, at der skulde være en Mulighed for at løse dette Spørgsmaal ad Forhandlingens Vej, nu da der er valgt andre Repræsentanter, vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke paa denne Mulighed, navnlig ikke, fordi Amterne har Fordelene ved at beholde den nuværende Ordning. Købstæderne forhandler ikke paa lige Vilkaar, fordi Amterne sidder med Fordelene og skal afgive nogle af disse Fordele. Vilkaarene for en Forhandling er altsaa ikke lige, og derfor tror jeg overhovedet ikke, at Spørgsmaalet vil kunne løses, uden at Lovgivningsmagten skærer igennem og siger, hvorledes det skal være.

Med Hensyn til Hartkornsspørgsmaalet sagde den ærede Ordfører, at der jo ogsaa er andre Forhold i Sønderjylland, man kunde gaa efter: Ja, men der har ikke fra Ordføreren og hans Partis Side været Villighed til at løse Spørgsmaalet ved Lov; der er ikke fra deres Side fremkommet noget Forslag til en Løsning. Det, der kendetegner denne Sag, er, at, om jeg saa maa sige, Land- og Byinteresser brydes, og derved fremkommer jo ogsaa dette Forhold, at to af det konservative Partis Medlemmer udtaler Ønsket om en hurtigere Behandling og mener, at det er alt for uforholdsmæssig store Udgifter, der er lagt paa Byerne, medens et tredje Medlem, det ærede Medlem Hr. Raffnsøe, ikke kan slutte sig til de to ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Holger Andersens Udtalelser i saa Henseende. Det er mig ogsaa bekendt, at Amtsradsforeningen staar bagved. Det er den, der har anmodet om, at man ikke skulde gaa med til at ordne Forholdene paa samme Maade; som de er ordnet i de øvrige Dele af Landet, fordi Amtsradsforeningen siger: Det er jo en udmærket Maade, det er ordnet paa i Sønderjylland, hvor Købstæderne yder et meget stort Bidrag til Landevejenes Vedligeholdelse — og som bekendt er denne Regering altid mere lydhør overfor Ønsker, der kommer fra Landet a', om jeg saa maa sige, end overfor de Ønsker, der kommer fra Købstæderne. Vi ønsker kun, at der ydes Retfærdighed paa dette Omraade, og at